

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Győrött, 2009. évi március hó 24. napján megtartott tanácsülés ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

A testi sértés büntette miatt vádlott ellen indult büntető ügyben a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2008. évi november hó 28. napján kihirdetett 6.B.178/2008/6. számú **ítéletét helybenhagyja.**

I n d o k o l á s :

A Komárom-Esztergom Megyei Bíróság Tatabányán, 2008. november 28. napján tartott nyilvános tárgyalás alapján hozott és kihirdetett 6.B.178/2008/6. számú ítéletében a vádlottat bűnösnek mondta ki súlyos testi sértés büntetéseben, ezért 1 évi börtönbüntetésre ítélte, amelynek végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. A kiszabott szabadságvesztésbe végrehajtásának elrendelése esetén az őrizetben eltöltött időt beszámította. Rendelkezett a bűnjelekről, és kötelezte a vádlottat az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen, a vádirat szerinti minősítés és a büntetés súlyosítása érdekében az ügyész arra hivatkozással jelentett be fellebbezést, hogy a tárgyi oldal ismerve alapján az ittas vádlott cselekménye eshetőleges szándékkal elkövetett életveszélyt okozó testi sértés büntette kísérletének minősül, mert józanul a tőle kis távolságra álló sértett szájánál lévő poharat a vádlottnak észlelnie kellett volna, és így nem üti arcon a sértettet, vagy csökkentette volna az ütése erejét. A vádlott kizárólag ittassága miatt nem tudta felmérni, hogy amikor a poharat szájához emelő sértettet arcon üti, magatartása alkalmas a testi sértésen túlmutató életveszélyes sérülés előidézésére.

A vádlott és védője enyhítésért jelentettek be indokolás nélküli fellebbezést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.19/2009/1-I. számú átiratában az ügyész fellebbezését visszavonta, az enyhítésre irányuló jogorvoslati kérelmeket pedig alaptalannak tartotta. A törvényesen lefolytatott eljárás és a bizonyítékok helyes értékelésével megállapított tényállás mellett egyetértett a vádlott tudattartalmára levont következtetéssel, és a cselekmény jogi minősítésével. Indítványozta az első fokú ítélet tanácsülésen történő felülbírálatát és annak helybenhagyását. Álláspontja szerint a tényállás tárgyi oldalának elemeiből az alanyi oldalon azt a következtetést kell levonni, hogy a vádlott nyolc napon túl gyógyuló sérülés okozására irányuló eshetőleges szándékkal bántalmazta a sértettet, a súlyosabb eredmény lehetőségét csak gondatlansága fogta át.

Az enyhítésre irányuló fellebbezéseket az ítélőtábla nem tartotta alaposnak.

Az ítélőtábla a vádlott javára bejelentett fellebbezések alapján a Be. 348.§ (1) szerint, a megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében, a Be. 360. § (1) bekezdésében foglalt tanácsülésen bírálta felül a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság ítéletét a Be. 360.§ /4/ bekezdésében írtaknak megfelelően, miután erről a tanács elnöke a vádlottat és védőjét értesítette, az érdekeltek pedig nem kérték nyilvános ülés tartását. Ennek során megállapította, hogy a megyei bíróság a perrendi szabályoknak megfelelően folytatta le az eljárást, és ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette. A tárgyalás anyagává tett bizonyítékokat egyenként és összességükben mérlegelte, értékelő tevékenysége eredményeként a személyi bizonyítékok tartalmából az egymást erősítő vallomásrészeket fogadta el. A tényállás megállapításait senki nem is vitatta. A vádlott, sértett és a tanúk vallomásai megegyeztek abban, hogy a vádlott akkor ütött az ülő helyzetben lévő sértett feje irányába, amikor a poharat emelte a szájához, mindezt az motiválta, hogy a további játékgépezést a felszolgáló nem engedte meg, a sértett pedig beleszólt ebbe a vitába. Kétséget kizáróan lehetett a vallomások és a bevont orvosszakértő véleménye alapján a tényállásban rögzíteni, hogy a kis-közepes, arcra irányuló ütés következtében az összetört pohár él része elérte a sértett arcát, felső ajkának mindkét oldalán metszett, az orrháton és a bal szem alatt repesztett sérüléseket okozott. A vádlottnak azt a védekezését, hogy a sértettnek nem akart sérülést okozni, illetve a sértettnek azt a nyomozás során tett előadását, hogy őt üveggel ütötte meg a vádlott, bizonyítékok nem támasztották alá. A vádlotti és az önmagának is ellentmondó sértetti vallomásokat egymással, valamint az egyéb bizonyítékokkal összevetve helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a legalább közepes fokú alkoholos állapotban lévő ittas vádlott ütésétől, magatartásával okozati összefüggésben keletkeztek a sértett önmagukban 8 napon belül gyógyuló, de a vérveszteség miatt ennél súlyosabb, 8 napon túli gyógytartamú sérülései.

A Be. 351.§ /1/ bekezdésében írtaknak megfelelően, a /2/ bekezdésben felsorolt megalapozatlansági hibáktól mentes tényállás ezért a felülbírálat során változtatás nélkül irányadó volt, határozatát az ítéltábla erre alapította.

Az irányadó tényállásból okszerűen következtetett az első fokú bíróság a vádlott bűnösségére, a cselekmény minősítése megfelel az anyagi jog szabályainak.

A megyei bíróság nem tévedett, amikor a vádirati minősítéstől eltérően a Btk. 170. §-a /5/ bekezdésének első fordulata szerinti életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérlete helyett, súlyos testi sértés büntettének minősítette a vádlott testi épség sérelmére irányuló tettét.

Az ítélet helyes jogi indokolása szerint a cselekmény azért nem minősül életveszélyt okozó testi sértés büntette kísérletének, mert az arcra célzott öklütéstől a mindennapi élettapasztalat alapján józan elkövetés esetén sem kellett a vádlottnak arra a következményre számítania, hogy életveszélyes eredményű sérülést okozhat, annak ellenére, hogy a vérvesztéses állapot miatt kialakult 8 napon túl gyógyuló sérülés a kivérzés lehetősége miatt ennél súlyosabb eredményű is lehetett volna, ezt a veszélyt az időben nyújtott szakszerű orvosi beavatkozás hátrította el. Okszerűen fejtette ki azt is a megyei bíróság, hogy az életveszélyt okozó testi sértés büntettének a kísérletét csak akkor lehetett volna megállapítani, ha bizonyította, hogy a vádlottat az életveszéllyel járó eredmény tekintetében legalább eshetőleges szándék terhelte. Az eljárás során értékelt bizonyítékokból teljes bizonyossággal nem volt megállapítható, hogy a vádlott tudata a kézzel történt ütés leadásakor az életveszélyes sérülés reális keletkezését átfogta, ennek lehetőségét előre látva, az eredményt kívánva, vagy legalábbis ebbe belenyugodva cselekedett. Abból a körülményből, ugyanis, hogy a vádlott ittas állapota folytán nem észlelte, hogy a sértett a szájához emelte a sörös poharat és őt úgy ütötte meg, hogy a pohár eltörtött, ami erős vérzést okozva megvágta a sértett ajkát, nem lehet arra következtetni, hogy szándéka akár eshetőlegesen is, életveszélyes sérülés okozására irányult.

Az első fokú bíróság az orvosszakértő véleményéből kiindulva a tényállásban rögzítette, hogy az elkövetés módját, a sérülések jellegét, anatómiai helyét figyelembe véve fennállt az elszenvedettnél súlyosabb folyamat megindulásának lehetősége, a kivérzéses sokkos állapot bekövetkezése sem volt kizárható. Az elkövetés konkrét körülményei alapján azonban az eszköz nélküli, hirtelen mozdulattal a sértett arca irányába leadott ütés során a vádlottnak még józan állapotban sem kellett arra számítania, hogy a sértett ugyanekkor emeli a szájához a poharat, ennél fogva a testi épség elleni támadása akár a szándékoltnál súlyosabb sérüléshez vezethet, amelynek eredménye kizárólag rajta kívül álló okok miatt maradt el. Az alanyi és tárgyi oldal tényezőiből kiindulva ezért a súlyosabb, de be nem következett életveszélyes eredmény létrehozására irányuló vádlotti szándékot még eshetőlegesen sem lehetett az elkövetéskori tudattartalmánál megállapítani.

Az életveszélyes testi sértés gondatlanságból okozott eredményének kísérlete pedig fogalmilag kizárt, a cselekményt annak megfelelően kell minősíteni, hogy milyen sérülés előidézésére irányult a vádlott szándéka. A gondatlan eredmény megvalósulásának lehetőségét, vagyis az elvérzés folytán bekövetkező életveszélyes állapothoz vezető folyamat előidézésére való alkalmasságot az elkövetéskori tudattartalom értékeléskor a megyei bíróságnak ezért figyelmen kívül kellett hagynia.

A vádlott annak tudatában akarta kis -közepes erővel arcul ütni a sértettet, hogy ennek következtében sérülést okoz, a sérülés lehetőségébe belenyugodva, eshetőleges szándékkal követte el a testi épség elleni támadást, a bekövetkezett 8 napon túli tényleges eredményért csak gondatlanság terheli. A cselekmény minősítése ezért az eredményéhez igazodóan súlyos testi sértés büntette.

A büntetés kiszabás törvényességének felülbírálata során az ítélőtábla megállapította, hogy a megyei bíróság a büntetést befolyásoló és a vádlott javára, valamint terhére jelentkező bűnösségi körülményeket hiánytalanul feltárta, azokat súlyuknak megfelelően értékelte. A vádlottal szemben a cselekmény tárgyi súlyához, az értékelt bűnösségi körülményekhez - figyelemmel arra, hogy cselekmény elkövetését ténybelileg beismerte és megbánta,- a büntetési céloknak megfelelő, arányos büntetést szabott ki. A felfüggesztett szabadságvesztés lényeges enyhítése, vagy más joghátrány alkalmazása a garázda jellegű, ittasan bűncselekményt elkövető és korábban már többször büntetett vádlottal szemben nem indokolt. Ezért a törvényes büntetés enyhítésére irányuló fellebbezések nem vezettek eredménye.

Az ítélőtábla a fentiekben írtak alapján az első fokú ítéletet a Be.371.§ /1/ bekezdése alapján helyes indokainál fogva helybenhagyta.

G y ő r , 2009. március 24. napján.

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr. Miklós Mária sk.
tanács tagja, előadó

Dr. Zólyomi Csilla sk.
a tanács tagja

Z á r a d é k:

Ezzel a végzéssel a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2008. november hó 28. napján kihirdetett 6.B.178/2008/6. számú ítélete a mai napon jogerőre emelkedett és a felfüggesztett szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

G y ő r , 2009. március 24. napján.

. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül

kiadó: